

Sygn. akt I C 771/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSR Daniel Mychliński

Protokolant – Ewelina Goryszewska

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 21 września 2016 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko C. (...) Towarzystwu (...) w P.

o zapłatę 17.342,00 zł

orzeka:

I. zasądza od pozwanego C. (...) Towarzystwa (...) w P. na rzecz powoda T. S. kwotę 6.692,00 zł (sześć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt dwa złote) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

-.

- od kwoty 6.200,00 zł (sześć tysięcy dwieście złotych) za okres od dnia 14 września 2013 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 492,00 zł (czteryście dziewięćdziesiąt dwa złote) za okres od dnia 19 lipca 2014 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego C. (...) Towarzystwa (...) w P. na rzecz powoda T. S. kwotę 926,97 zł (dziewięćset dwadzieścia sześć złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy), tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie od powoda T. S. kwotę 146,40 zł (sto czterdzieści sześć złotych czterdzieści groszy), tytułem pokrycia wydatków Skarbu Państwa;

V. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie od pozwanego C. (...) Towarzystwa (...) w P. kwotę 93,60 zł (dziewięćdziesiąt trzy złote sześćdziesiąt groszy), tytułem pokrycia wydatków Skarbu Państwa.

I C 771/14

UZASADNIENIE

Powód – T. S. wniósł 15 lipca 2014 r. pozew przeciwko C. (...) Towarzystwu (...) w P., żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 17.342,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 16.850,00 zł od dnia 14 września 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 493,00 zł od dnia 11 lipca 2014 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych. W uzasadnieniu pozwu podniósł, że dochodzona kwota stanowi równowartość szkody, która nie została w pełni zaspokojona przez ubezpieczyciela w ramach likwidacji szkody

z tytułu umowy ubezpieczenia autocasco pojazdu marki H. (...) nr rej. (...), należącego do niego oraz kosztów prywatnej ekspertyzy technicznej uszkodzonego samochodu.

Pozwany – C. (...) Towarzystwo (...) w P. wnosił o oddalenie powództwa w całości, nie zgodził się z wyceną szkody dokonaną przez powoda oraz z twierdzeniami dotyczącymi ustalenia wartości pojazdu. Wskazywał, że wypłacone odszkodowanie w wysokości 7.350,00 zł wyczerpuje w całości roszczenia powoda. Ponadto pozwany żądał zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 5 lipca 2013 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód osobowy powoda T. S. marki H. (...) nr rej. (...). Powód T. S., prowadząc w/w samochód, uderzył bowiem w tył innego pojazdu, a odbijając się od tego samochodu uderzył jeszcze w metalowe ogrodzenie.

bezsporne

W wyniku tej kolizji drogowej poważnemu uszkodzeniu uległa przede wszystkim przednia część samochodu H. (...), tj.: maska, zderzak przedni, reflektory i światła przednie, ale także silnik z osprzętem, układ napędowy i zawieszenie przednie z układem kierowniczym. Uszkodzenia samochodu były tego rodzaju, że przywrócenie tego samochodu do stanu poprzedniego (sprzed wypadku) było ekonomicznie nieuzasadnione. Doszło bowiem do tak znacznych uszkodzeń tego pojazdu, że koszt jego naprawy przekraczał 70% wartości samochodu.

bezsporne

Powoda T. S. i pozwanego C. (...) Towarzystwo (...) w P., w okresie od 7 czerwca 2013 r. do 6 czerwca 2014 r., wiązała umowa ubezpieczenia C. (...) obejmująca ubezpieczenie OC, AC, NW i ASK w zakresie korzystania z samochodu osobowego H. (...) nr rej. (...).

dowód: umowa ubezpieczenia (k. 8-9a)

Wartość samochodu powoda marki H. (...) nr rej. (...) przed zdarzeniem, w wyniku którego doszło do jego uszkodzenia, wynosiła 48.200,00 zł.

dowód: opinia uzupełniająca biegłego Z. K. (k. 146-148) oraz ustne wyjaśnienia biegłego Z. K. (k. 175-176 i k. 179-180)

Wartość samochodu marki H. (...) nr rej. (...) w stanie uszkodzonym w wyniku zdarzenia z dnia 5 lipca 2013 r. (wartość wraku) wynosiła 34.650,00 zł.

dowód: opinia biegłego Z. K. (k. 94-105), opinia uzupełniająca biegłego Z. K. (k. 146-148) oraz ustne wyjaśnienia biegłego Z. K. (k. 179-180)

Powód T. S. zgłosił szkodę C. (...) Towarzystwu (...) w P. w dniu 6 lipca 2013 r. Następnie została wykonana przez ubezpieczyciela kalkulacja szkody. Natomiast w dniach 19-22 lipca 2013 r. została przeprowadzona ankieta internetowa dotycząca sprzedaży pozostałości uszkodzonego samochodu H. (...) należącego do powoda T. S.. W ramach tej ankiety złożono 15 ofert na nabycie tych pozostałości, a najwyższa oferta opiewała na kwotę 34.650,00 zł. Pismem z dnia 26 sierpnia 2013 r., ubezpieczyciel powiadomił poszkodowanego o przedłużeniu postępowania likwidacyjnego, a w dniu 13 września 2013 r. poinformował go o odmowie przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej za przedmiotową szkodę. Powód T. S. odwołał się od tej decyzji. Po ponownym przeanalizowaniu sprawy, C. (...) Towarzystwo (...) w P., decyzją z dnia 13 grudnia 2013 r. przyjęło swoją odpowiedzialność z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia autocasco i wypłaciło odszkodowanie w wysokości 7.350,00 zł.

dowód: akta szkody nr T15926/2013/K (k. 5, k. 75-74, k. 107-104, k. 154, k. 176, k. 179-178, k. 220 i k. 219-218 tych akt)

Powód T. S. zwrócił się do M. M. – rzeczoznawcy pojazdów samochodowych, celem dokonania wyceny wartości pojazdu przed wypadkiem i wartości samochodu po wypadku. Powód zapłacił M. M., tytułem wynagrodzenia za wykonaną wycenę, kwotę 492,00 zł.

dowód: ekspertyza M. M. (k. 13-14) i faktura VAT (k. 12)

Powód T. S. w dniu 10 lipca 2014 r. wystąpił do C. (...) Towarzystwa (...) w P. o uzupełnienie odszkodowania i dopłatę kwoty 16.850,00 zł, a także o zapłatę kwoty 492,00 zł tytułem pokrycia kosztów prywatnej ekspertyzy (wyceny uszkodzonego samochodu). Pismem z dnia 18 lipca 2014 r., C. (...) Towarzystwo (...) w P. – w odpowiedzi na w/w pismo powoda – odmówiło wypłaty tych kwot.

dowód: akta szkody nr T15926/2013/K (k. 237-236 i k. 238 tych akt)

W dniu 26 sierpnia 2013 r. miało miejsce kolejne zdarzenie drogowe z udziałem samochodu H. (...) należącego do powoda T. S.. W czasie postoju na parkingu przy Placu (...) w C., osoba kierująca samochodem marki C. (...), w czasie manewru parkowania zarysowała lewą stronę samochodu H..

dowód: zgłoszenie szkody (k. 243-247) i zeznania świadka J. O. (k. 264-265)

Samochód H. (...) po zdarzeniu z dnia 5 lipca 2013 r. został naprawiony przez powoda T. S. przy pomocy jego syna. Naprawa ta miała charakter prowizoryczny. Samochód po tej naprawie był zdolny do jazdy. Zarysowania powstałe w wyniku zdarzenia z dnia 26 sierpnia 2013 r. nie zostały już usunięte. W takim stanie samochód H. (...) został sprzedany w dniu 16 października 2013 r. R. G. za kwotę 36.000,00 zł.

dowód: umowa sprzedaży (k. 85-243-247), zeznania świadka J. O. (k. 264-265) i zeznania powoda T. S. (k. 180)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych wyżej dowodów. Okoliczności związane ze zdarzeniem drogowym z dnia 5 lipca 2013 r. i z zakresem uszkodzeń w samochodzie powoda T. S., jak również odpowiedzialność C. (...) Towarzystwa (...) w P. za szkody wyrządzone w samochodzie powoda, a będące wynikiem tego zdarzenia oraz fakt wypłaty powodowi kwoty 7.350,00 zł nie były sporne, a nadto wynikały z dokumentów dołączonych do akt sprawy lub znajdujących się w aktach szkody.

Niekwestionowana przez pozwanego była także wysokość wynagrodzenia za prywatną ekspertyzę wypłacona przez powoda T. S. M. M.. Powyższe potwierdzone zostało również fakturą VAT.

Przebieg postępowania likwidacyjnego i działania podejmowane w ramach tego postępowania Sąd ustalił w oparciu o dokumenty z akt szkody.

Natomiast wartość samochodu marki H. (...) nr rej. (...) przed zdarzeniem z dnia 5 lipca 2013 r. oraz wartość tego samochodu po tym zdarzeniu, Sąd ustalił w oparciu o opinie pisemne biegłego Z. K. (główną i uzupełniającą) oraz w oparciu jego ustne wyjaśnienia do opinii. Opinie te są logiczne, spójne i opracowane w sposób fachowy.

Podwyższenie przez biegłego wartości samochodu marki H. (...) nr rej. (...) w stanie nieuszkodzonym w opinii uzupełniającej było – w ocenie Sądu – zasadne. Przyczyny tego w sposób przekonujący wyjaśnił biegły w czasie swych ustnych wyjaśnień na rozprawie w dniu 17 czerwca 2016 r. (k. 179-180). Na potwierdzenie powyższego złożył także poprawioną wycenę tego samochodu (k. 175-176). Strony po tych wyjaśnieniach, dalszych wniosków już nie zgłosiły. Nie kwestionowały również tego dokumentu wyceny.

W obydwu opiniach i w czasie ustnych wyjaśnień, biegły stanowczo się opowiedział, że wartość pozostałości po uszkodzonym samochodzie, a więc wartość wraku tego samochodu powinna być ustalona na podstawie ofert, które złożyli ubezpieczycielowi potencjalni nabywcy tego wraku. Składając wyjaśnienia podkreślił, że ceny określone w ten sposób są rzeczywistymi cenami rynkowymi takich uszkodzonych samochodów. Wskazał ponadto, że w jego ocenie sprzedając wrak na giełdzie samochodowej, można uzyskać podobną cenę do tej z ofert internetowych.

Sąd dał również wiarę zeznaniom powoda i świadka J. O. co do okoliczności dotyczących naprawy samochodu po wypadku z dnia 5 lipca 2013 r., uszkodzenia tego samochodu w dniu 26 sierpnia 2013 r. i wreszcie sprzedaży tego samochodu.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Powód T. S. dochodzi swego roszczenia, wywodząc odpowiedzialność pozwanego z umowy ubezpieczenia autocasco z dnia 7 czerwca 2013 r., obejmującej ochronę w okresie od 7 czerwca 2013 r. do 6 czerwca 2014 r. w związku z ruchem samochodu powoda H. (...) nr rej. (...). Przy czym do umowy tej mają zastosowanie Ogólne Warunki Ubezpieczenia C. (...) (k. 34-42).

Zgodnie z § 7 ust. 1 tych ogólnych warunków ubezpieczenia, wypłacane odszkodowanie równe jest wysokości poniesionej szkody z uwzględnieniem określonych w OWU zasad dotyczących ustalania wartości szkody. W przypadku szkody całkowitej polegającej na uszkodzeniu pojazdu – stosownie do § 8 ust. 5 ogólnych warunków ubezpieczenia – wartość szkody ustala się zgodnie z ogólną zasadą, tj. przy uwzględnieniu wartości rynkowej pojazdu z dnia powstania szkody, jednak odejmuje się w takim przypadku wartość pozostałości. W niniejszej sprawie wartość pozostałości należało zaś ustalić stosownie do § 8 ust. 5 pkt 2 OWU, który stanowi, że wartość pozostałości obejmuje wartość całego pojazdu lub jego podzespołów w stanie uszkodzonym, które mogą być przeznaczone do dalszego użytku lub sprzedaży.

Przedstawione wyżej postanowienia umowy, mieszczą umowę z dnia 7 czerwca 2013 r., w kodeksowych ramach ubezpieczenia majątkowego, określonego w art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 KC. Zgodnie z w/w przepisami, przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń (ubezpieczyciel) zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym chodzi o wypłatę określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

W ocenie Sądu, umowa ubezpieczenia autocasco wiążąca strony niniejszego procesu, nakładała na pozwanego obowiązek wypłacenia powodowi odszkodowania za uszkodzenie samochodu osobowego marki H. (...) nr rej. (...), powstałe w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 5 lipca 2013 r. Niesporne jest między stronami, że zdarzenie takie miało miejsce i doszło do niego w okresie obowiązywania przedmiotowej umowy. Żądanie zatem stosownego odszkodowania od pozwanego jest w tych okolicznościach sprawy w pełni uzasadnione. Zresztą pozwany C. (...) Towarzystwo (...) w P. swej odpowiedzialności co do zasady nie kwestionował.

W niniejszej sprawie, należało zatem jedynie rozstrzygnąć zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela w ramach jego odpowiedzialności wynikającej z umowy ubezpieczenia autocasco.

W myśl art. 363 § 1 KC, naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego: bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Niesporne między stronami było to, że uszkodzenia w samochodzie powoda powstałe w wyniku zdarzenia z dnia 5 lipca 2013 r. miały charakter szkody całkowitej. W tej sytuacji naprawienie szkody musiało obejmować zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, wyrównującej uszczerbek w majątku powoda.

Przywołane już wyżej Ogólne Warunki Ubezpieczenia wskazywały, iż w tym przypadku wartość szkody powinno się ustalić przy uwzględnieniu wartości rynkowej pojazdu z dnia powstania szkody, po odjęciu wartości pozostałości, którą będzie rynkowa wartość całego pojazdu w stanie uszkodzonym, który mógł być przeznaczony do dalszego użytku lub sprzedaży.

Wartość rynkowa samochodu marki H. (...) nr rej. (...) przed zdarzeniem, w wyniku którego doszło do jego uszkodzenia, według opinii biegłego wynosiła 48.200,00 zł.

Pozostałości samochodu powoda (wrak tego pojazdu) zostały wystawione na sprzedaż na internetowej platformie aukcyjnej. Najwyższą ceną, jaką zaproponowano za te pozostałości, to była kwota 34.650,00 zł. W ocenie Sądu, jest to najwłaściwiej ustalona cena rynkowa pozostałości samochodu powoda, albowiem to rynek tak naprawdę określa wartość danej rzeczy i oferta nabycia takiej rzeczy za określoną cenę jest jej wartością rynkową. Opinię tę podziela też biegły Z. K., który wprost wskazał, że sprzedając wrak na giełdzie samochodowej, można uzyskać podobną cenę do tej z ofert internetowych. Jest więc to najbardziej miarodajna wartość pozostałości samochodu powoda.

O tym, że kwota 34.650,00 zł odpowiada wartości rynkowej tych pozostałości świadczy również cena sprzedaży tego samochodu przez powoda. Po prowizorycznej naprawie tego samochodu i zarysowaniu karoserii tego samochodu na parkingu z dnia 26 sierpnia 2013 r., samochód H. (...) został sprzedany w dniu 16 października 2013 r. za kwotę 36.000,00 zł. Jeżeli więc uwzględnimy, że nieznaczna naprawa tego samochodu pozwoliła sprzedać go w tym stanie za kwotę 36.000,00 zł, to w pełni zasadne jest przyjęcie, że bez tej naprawy jego wartość kształtowałaby się właśnie na poziomie 34.650,00 zł.

Trzeba jednocześnie wskazać, że skoro ustalamy wartość rynkową pojazdu z dnia powstania szkody, to trzeba też uwzględnić wartość rynkową pozostałości pojazdu. Bezzasadnym było żądanie ustalenia tej wartości – o co wnosił powód – według wartości odtworzeniowej tego samochodu czy w oparciu o koszty jego naprawy.

Należało zatem przyjąć, że wartość rynkowa samochodu marki H. (...) nr rej. (...) przed zdarzeniem, w wyniku którego doszło do jego uszkodzenia, wynosiła 48.200,00 zł, a wartość rynkowa pozostałości tego samochodu po wypadku (wartość wraku) wynosiła 34.650,00 zł.

Szkodą jest uszczerbek, jakiego doznała określona osoba w swych dobrach lub interesach. W efekcie owo naprawienie szkody ma zmierzać do odwrócenia w dobrach poszkodowanego skutków zdarzenia wyrządzającego mu szkodę i przywrócenia – w znaczeniu prawnym – stanu, jaki by istniał gdyby owo zdarzenie nie nastąpiło (por. Kodeks Cywilny Tom I „Komentarz do artykułów 1-534” pod redakcją prof. E. Gniewka C.H. BECK Warszawa 2004, str. 838). Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy, trzeba stwierdzić, że świadczenie C. (...) Towarzystwo (...) w P. powinno równoważyć stratę, którą poniósł powód, którą jest właśnie różnica pomiędzy rynkową wartością ubezpieczonego samochodu przed zdarzeniem i wartością pozostałości tego samochodu po zdarzeniu.

Odszkodowanie powinno się więc ustalić w wysokości odpowiadającej wartości pojazdu z dnia powstania szkody pomniejszonej o wartość pozostałości. W efekcie wartość należnego powodowi odszkodowania wynosi 13.550,00 zł (48.200,00 zł – 34.650,00 zł = 13.550,00 zł). C. (...) Towarzystwo (...) w P. wypłaciło powodowi jedynie 7.350,00 zł, a więc pozostaje jeszcze nie wypłacona dotychczas kwota 6.200,00 zł.

Dodatkowo powodowi T. S. należy się również zwrot kosztów prywatnej wyceny w wysokości 492,00 zł.

Powód T. S. nie zgadzał się z ustaloną w toku postępowania likwidacyjnego wysokością odszkodowania. Uznał ją za zaniżoną. Powód wystąpił więc o wykonanie wyceny przez M. M., mając na uwadze zaniżenie wartości szkody przez pozwanego. Ostatecznie ekspertyza miała istotne znaczenie dla powoda w kontekście domagania się wyższego odszkodowania, albowiem niniejszy proces potwierdził jego twierdzenia o wyższej wartości samochodu sprzed wypadku. Zgodnie ze stanowiskiem judykatury i opinią doktryny, odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia winno obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r. – sygn. akt III CZP 24/04). Powodowi T. S. należy się więc również zwrot kwoty 492,00 zł, tytułem poniesionych kosztów wykonania ekspertyzy.

Razem daje to kwotę 6.692,00 zł (6.200,00 zł + 492,00 zł = 6.692,00 zł).

Tym samym, Sąd w pkt I wyroku zasądził od pozwanego C. (...) Towarzystwa (...) w P. na rzecz powoda T. S. kwotę 6.692,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 6.200,00 zł za okres od dnia 14 września 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 492,00 zł za okres od dnia 19 lipca 2014 r. do dnia zapłaty.

Odsetki ustawowe za opóźnienie od sumy odszkodowawczej (6.200,00 zł) zasądzono od dnia 14 września 2013 r., zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia następnego po dniu wydania decyzji o odmowie przyznania odszkodowania. W ocenie Sądu – wbrew stanowisku pozwanego – w tym dniu z pewnością istniały przesłanki do wypłacenia odszkodowania. W tym zakresie odpowiedzialność pozwanego powiązać należy z upływem ogólnego terminu 30 dni, określonego w art. 817 § 1 KC, który stanowi, że ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Tożsame rozstrzygnięcie umieszczono w Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia, ale zastrzeżono, że może ulec przedłużeniu. Powód zgłosił zdarzenie w dniu 6 lipca 2013 r., a zatem 30-dniowy termin upływał 5 sierpnia 2013 r., ale zważywszy, że pierwszy etap postępowania przed ubezpieczycielem zakończył się w dniu 13 września 2013 r., tym samym ta część roszczenia stała się niewątpliwie wymagalna 14 września 2013 r. Natomiast odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 492,00 zł, tj. kosztów prywatnej ekspertyzy, zasądzono od dnia 19 lipca 2014 r., tj. od dnia następnego po dniu złożenia odpowiedzi ubezpieczyciela na wystąpienie pełnomocnika powoda zawartego w piśmie z dnia 14 lipca 2014 r. (w aktach szkody). W tym piśmie bowiem wezwano ubezpieczyciela do uzupełnienia odszkodowania i zapłaty dodatkowo kwoty 492,00 zł, tytułem zwrotu kosztów prywatnej wyceny.

Wierzycielowi należą się zaś odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczeń, co wynika wprost z dyspozycji art. 481 § 1 KC. Należy jedynie w tym miejscu dodać, że z dniem 1 stycznia 2016 r. weszła w życie zmiana przepisów kodeksu cywilnego, która zmieniła m.in. przepisy dotyczące wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie. Oznacza to, że w zakresie zasądzonych odsetek, do dnia 31 grudnia 2015 r. – będą miały zastosowanie stawki odsetek obowiązujących do tego dnia, według przepisów dotychczasowych, a w zakresie odsetek od 1 stycznia 2016 r. – według nowych stawek, wprowadzonych ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.).

Uwzględniając to, że strona powodowa domagała się wyższej kwoty oraz odsetek od kwoty 492,00 zł za dłuższy okres, oddalone zostało powództwo w pozostałym zakresie, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

Z kolei w pkt III wyroku, Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu. Zgodnie z art. 100 KPC, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań, koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powód wygrał ten proces w 39%. Powództwo o zapłatę dotyczyło bowiem kwoty 17.342,00 zł, a zasądzono 6.692,00 zł, czyli 39%, a zatem koszty procesu należało stosunkowo rozdzielić.

Powód poniósł koszty procesu w łącznej wysokości 6.210,46 zł, na które złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 828,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł, koszty opinii (zaliczki i uzupełnienia zaliczek) w łącznej wysokości 2.120,00 zł oraz koszty dojazdu pełnomocnika na rozprawę w wysokości 538,00 zł i 267,46 zł.

Pozwany poniósł zaś koszty procesu w łącznej wysokości 2.451,00 zł, na które składają się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400,00 zł oraz opłaty skarbowej od trzech pełnomocnictw po 17,00 zł.

Łączne koszty procesu wynosiły 8.661,46.

Powód poniósł 6.210,46 zł, a zgodnie z wynikiem tego procesu winien ponieść 61% tych kosztów, bo przegrał tę sprawę w 61 %, tj. kwotę 5.283,49 zł. Z kolei pozwany poniósł 2.451,00 zł kosztów procesu, a zgodnie z wynikiem sprawy, wygrał w 61%, a przegrał w 39%, a zatem powinien ponieść 39 % ogółu kosztów tj. 3.377,97 zł. W związku z tym Sąd w pkt III wyroku zasądził od pozwanego C. (...) Towarzystwa (...) w P. na rzecz powoda T. S. kwotę 926,97 zł, ponieważ pozwany poniósł o 926,97 zł za dużo kosztów procesu, a powód za mało o tę kwotę.

W pkt IV wyroku, Sąd nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie od powoda kwotę 146,40 zł, a w pkt V nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie od pozwanego kwotę 93,60 zł. Kwoty te stanowią nie pokryte przez strony wydatki Skarbu Państwa wydatkowane na poczet wynagrodzenia

biegłego za stawiennictwo na rozprawie i złożenie ustnych wyjaśnień do opinii w wysokości 240,00 zł (k. 182), stosunkowo rozdzielone, zgodnie z wynikiem procesu (61 do 39), między stronami.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.